

Republika Hrvatska
Općinski sud u Bjelovaru
Bjelovar, Josipa Jelačića 3

Posl. broj: R1 Ob-32/2026-7

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Bjelovaru po sucu Ivanu Poljaku, kao sucu pojedincu, u izvanparničnom predmetu predlagateljice Biserke Grubišić, OIB: 92221926535, iz Bjelovara, Marina Getaldića 10, zastupane po punomoćniku Nenadu Dianiću, odvjetniku iz Ivanić-Grada, protiv I. protustranke Željka Košutića, OIB: 41508671057, iz Bjelovara, Marina Getaldića 10 i II. protustranke Nikole Košutića, OIB: 30277183287, iz Bjelovara, Miroslava Krleže 10, radi utvrđenja izvanbračne zajednice, dana 13. travnja 2026. godine,

r i j e š i o j e

- I. Utvrđuje se postojanje izvanbračne zajednice između predlagateljice Biserke Grubišić iz Bjelovara, Marina Getaldića 10, OIB 92221926535 i pokojnog Josipa Košutića, OIB 55838363968, rođenog 06. ožujka 1957. godine, a umrlog 18. studenog 2024. godine u trajanju od 2014. godine sve do 18. studenog 2024. godine, kao dana smrti pokojnog Josipa Košutić.

O b r a z l o ž e n j e

1. Predlagateljica Biserka Grubišić podnijela je prijedlog radi utvrđenja postojanja izvanbračne zajednice u kojem navodi da je izvanbračna supruga pokojnog Josipa Košutić rođenog 06. ožujka 1957. godine a umrlog 18. studenog 2024. godine. Predlagateljica i pokojni Josip Košutić živjeli su zajedno kao izvanbračni drugovi od 2014. godine, na adresi Bjelovar, Marina Getaldića 10 sve do smrti pokojnog Josipa Košutić. Protustranke su sunasljednici iza pok. Josipa Košutić budući su njegovi sinovi. Dakle, predlagateljica i pokojni Josip Košutić zajedno su živjeli u zajedničkom domaćinstvu te kao muž i žena. Navedena izvanbračna zajednica trajala je duže od 3 godine te neprekidno sve do smrti sada pokojnog Josipa Košutić. Predlagateljica ima pravni interes za podnošenje prijedloga za utvrđivanje postojanja izvanbračne zajednice sukladno odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju radi ostvarivanja prava na mirovinu. Sukladno Obiteljskom zakonu izvanbračna zajednica je životna zajednica neudane žene i neoženjenog muškarca koja traje najmanje 3 godine. Sukladno navedenom i činjenici da su predlagateljica i pok. Josip Košutić živjeli neprekidno više od 3 godine pa sve do smrti Josipa Košutić to se predlaže

da Naslovljeni sud po provedenom dokaznom postupku donese rješenje kojim se utvrđuje da su predlagateljica i pok. Josip Košutić živjeli u izvanbračnoj zajednici.

2. Protustrankama Željku Košutiću i Nikoli Košutić prijedlog je uredno dostavljeno, no o istome se nisu očitovali. Isto tako nisu pristupili ročištu određenom radi njihovog saslušanja.

3. Tijekom postupka Sud je izvršio uvid u isprave sadržane u spisu predmeta te je izveden dokaz saslušanjem predlagateljice i svjedokinje Martine Šimunović.

4. Izvedene dokaze Sud je ocijenio u smislu odredbe čl. 24. Zakona o izvanparničnom postupku u svezi sa odredbama članka 346. Obiteljskog zakona.

5. Po ocjeni ovoga Suda, prijedlog je osnovan i to iz razloga kako slijedi.

6. Naime, uvidom u izvratke iz matice rođenih za predlagateljicu i pok. Josipa Košutića nije utvrđeno bi ona ili pok. Josip Košutić za svoga života, u vremenu za koje se traži utvrđenje izvanbračne zajednice, bili u braku sa drugom osobom.

7. Nadalje, uvidom u zapisnik Javnog bilježnika Marije Čulo Poljak od 9. prosinca 2024. godine utvrđuje se da su protustranke Željko Košutić i Nikola Košutić predlagateljici u ostavinskom postupku priznali status izvanbračne supruge pok. Josipa Košutića.

8. Svjedokinja Martina Šimunović u svom iskazu navodi da joj je poznato radi čega se vodi ovaj postupak, odnosno da bi predlagateljica koja je inače njena majka ostvarila pretpostavke da ostvari mirovinu iza sada pok. Josipa Košutića. Josip Košutić za vrijeme svog života i predlagateljica živjeli su zajedno 10-ak godina, tj. od 2014. godine pa do njegove smrti 18. studenog 2024. godine. Po njenoj ocjeni oni su živjeli u izvanbračnoj zajednici, a to misli zbog toga što su oni dijelili sve. Josip Košutić je imao svoju djecu i on između nje kao djeteta predlagateljice i svoje djece nije radio nikakvu razliku već su se on i predlagateljica zajedno skrbili o njoj, a Josip je volio jednako unučad od svojih sinova kao i njenu djecu. Oni su imali emocionalnu zajednicu odnosno održavali su emocionalnu zajednicu na način da su dijelili postelju, a nekada su i javno znali pokazati privrženost na način da su se znali poljubiti, zagrliti, potapšati i slično. Oni su svoje prihode, tj. od Josipove mirovine i maminih socijalnih naknada stavili u istu blagajnu iz koje su se podmirivali zajednički troškovi života, vršili ulaganja i održavanja prostora u kojem su živjeli. Oni su znali kupovati zajedno kućanske aparate. Josip je imao u vlasništvu automobil koji su oni zajednički koristili. Oni su održavali zajedničke kontakte sa rodbinom i sa jedne i sa druge strane te socijalne kontakte sa zajedničkim prijateljima. Isto tako posjećivali su se međusobno i sa susjedima. Oni su išli zajedno na različita događanja tipa rođendani, proslave. Zajedno su odlazili na sportske aktivnosti, tj. na kuglanje na kuglani u Bjelovaru. Josip je bolovao prije smrti te se oko njega tijekom tog perioda brinula njena majka, odnosno predlagateljica. Ona se kroz duži period brinula o njemu te on u zadnjim trenucima više nije bio pokretan. Sve oko odlaska kod liječnika, tj. oko naručivanja, prijevoza, davanja terapija također se brinula predlagateljica. Kada je Josip umro u organizaciju njegove sahrane i posljednjeg ispraćaja uključili su se uz predlagateljicu i njegovi sinovi. Troškove Josipove sahrane platio je Nikola Košutić, tj. njegov sin dok je predlagateljica platila samo

dio koji se ticao cvjetnih aranžmana. Nadalje, navodi da je u braku pa zna kako izgleda bračni život te poznaje druge osobe koje žive u braku, a promatrajući zajednički život predlagateljice i sada pok. Josipa Košutića tijekom perioda od 2014. godine pa do njegove smrti može reći da u njihovom načinu življenja nije bilo nikakvih razlika u odnosu na osobe koje žive u braku. U ostavinskom postupku su se: "probudili" sinovi sada pok. Josipa te su tražili da kuću u kojoj su živjeli sada pok. Josip i predlagateljica naslijede oni, a njenoj majci su osporili da na istoj kući ima pravo tzv. doživotnog uživanja. Njena majka, a ovdje predlagateljica ranije je bila u braku, no taj je brak prestao razvodom i to prije 2014. godine. Isto tako Josip Košutić bio je u braku, no njegov brak je prestao smrću njegove supruge i to misli da je bilo prije 2014. godine, no ona sada ne zna koje je to godine bilo. Predlagateljica i sada pok. Josip Košutić počeli su živjeti zajedno nakon smrti njegove supruge. Oni su živjeli na adresi, odnosno u kući od Josipa Košutića u Bjelovaru, na adresi Marina Getaldića 10. U konačnici su sinovi od sada pok. Josipa njenoj majci dozvolili da i nadalje živi u kući gdje je živjela s Josipom tako da je ona sada prijavljena na toj adresi i tamo zaista živi. Oni su njoj i formalno priznali pravo stanovanja do kraja njezinog života. Navodi da se pok. Josip Košutić odnosio se prema njoj kao roditelj, odnosno kao otac, a ona je njega voljela kao da joj je otac.

9. Predlagateljica u svom iskazu navodi da je pažljivo slušala iskaz svjedokinje Martine Šimunović te može reći da je ona sve točno iskazivala pa u njezinom iskazu nemam ništa za promijeniti, no može dodati da je Josipu nekakvih godinu dana prije smrti amputirana desna noga ispod koljena pa se nije mogao sam kretati i ona mu je morala pri tome pomagati, a vodite računa kako je to bilo jer je on imao preko 100 kg, a i bio je u pelenama. Sve što je bilo potrebno za Josipa ona je sve obavljala za njega, a u sve to vrijeme se sinovi nisu previše uključivali. Tijekom zajedničkog života ona je za njih oboje kuhala, prala, čistila prostor u kojem su živjeli, a zajedno su plaćali režije, nabavljali namirnice. Isto tako su zajedno snosili troškove održavanja prostora u kojem su živjeli u vidu bojenja stolarije te krečenja zidova. Stanovala je u Josipovoj kući tijekom ovog perioda zajedničkog stanovanja te je i formalno imala prijavljeno prebivalište na njegovoj adresi. U ostavinskom postupku njoj su protustranke odmah priznale status izvanbračne supruge te je u tom postupku to bilo nesporno.

10. Odredbom čl. 11. st. 1. Obiteljskog zakona propisano je da se odredbe toga Zakona o učincima izvanbračne zajednice primjenjuju na životnu zajednicu neudane žene i neoženjenog muškarca koja traje najmanje tri godine, a kraće ako je u njoj rođeno zajedničko dijete ili ako je nastavljena sklapanjem braka.

11. Po ocjeni ovoga Suda, iz ove zakonske definicije proizlaze četiri pretpostavke za postojanje izvanbračne zajednice: 1. postojanje životne zajednice, 2. da su partneri muškarac i žena, 3. da su partneri slobodni od bračnog statusa, odnosno nisu u braku, i 4. da zajednica traje najmanje tri godine, osim u slučaju rođenja zajedničkog djeteta ili sklapanja braka između partnera. Da bi izvanbračna zajednica proizvodila pravne učinke moraju kumulativno biti ispunjene sve ove pretpostavke.

12. Nastanak i prestanak izvanbračne zajednice kao životne zajednice potpuno je neformalan, znači nije precizno zakonski opisan i ta neformalnost čini bitnu razliku u odnosu na nastanak i prestanak braka koji je formalan i gdje je volja (lat. animus) partnera

za nastanak i prestanak zajednice jasno očitovana kroz propisani postupak i pripadajuće isprave. Nadalje, zakonodavac nije uredio koji bi to točno elementi upućivali na postojanje izvanbračne zajednice (npr. emotivni, imovinski, socijalni i dr.) i što se podrazumijeva pod terminom životne zajednice.

13. S obzirom na to, po ocjeni ovoga Suda, da li je postojala životna zajednica utvrđuje se, među inim, kroz to da li su izvanbračni partneri živjeli na istoj adresi tj. da li je postojala zajednica stanovanja u zajedničkom kućanstvu, postojanje njihove imovinske povezanosti u vidu zajedničke blagajne, zajedničko snošenje troškova života ili ulaganja, emocionalna, seksualna i općenito partnerska povezanost, kao i socijalni kontakti u vidu održavanja odnosa sa rodbinom (sa strane svakog od partnera) i zajedničkim prijateljima kao i zajedničko provođenje slobodnog vremena u vidu putovanja, izlazaka (priredbe, proslave predstave i sl.), rekreacije i sl. Isto tako, kao bitan segment navedenoga je i međusobna skrb partnera u slučaju bolesti i nemoći da to čine samostalno, kao što je to i izražavanje pijeteta, poštovanja i bliskosti u vidu organiziranja sahrane i odabira zajedničkog mjesta počinka (grobница, grobno mjesto, spomenik i sl.).

14. Definirajući izvanbračnu zajednicu kao zajednicu neudane žene i neoženjenog muškarca zakonodavac je naglasio pretpostavku slobode od bračnog statusa, odnosno da niti jedan od partnera u vrijeme izvanbračne zajednice nije u već postojećem (pa makar i samo formalnom) braku. S tim u svezi za napomenuti je da su prema važećoj sudskoj praksi sudovi dosljedni u ne priznavanju pravnih učinaka zajednicama čiji partneri žive istodobno i u braku tj. osobama koje su u braku i istodobno u jednoj ili više izvanbračnih zajednica.

15. Nadalje, pretpostavkom vremenskog trajanja zajednice tj. da zajednica traje najmanje tri godine, a kraće samo ako je rođeno zajedničko dijete, po ocjeni ovoga Suda, zakonodavac je odlučio pravno zaštititi samo one zajednice koje su stabilnije i trajnije. Vremenski uvjet od tri godine trajanja odnosi se na zajednice u kojima nije rođeno zajedničko dijete, a ako se rodi zajedničko dijete izvanbračnih drugova neovisno o uvjetu od tri godine. Isto tako, pretpostavlja se da je riječ o trajnijoj i stabilnijoj obiteljskoj zajednici kada je ona nastavljena sklapanjem braka pa i u slučaju iako je trajala kraće od tri godine.

16. Odredbom čl. 11. st. 2. Obiteljskog zakona propisano je da izvanbračna zajednica koja ispunjava pretpostavke iz stavka 1. istoga članka stvara osobne i imovinske učinke kao bračna zajednica te se na nju na odgovarajući način primjenjuju odredbe toga Zakona o osobnim i imovinskim odnosima bračnih drugova, odnosno odredbe drugih zakona kojima se uređuju odnosi u poreznim stvarima, osobni, imovinski i drugi odnosi bračnih drugova.

17. Nadalje, za napomenuti je da se prema odredbama članka 8. Zakonu o nasljeđivanju izvanbračnom zajednicom smatra životna zajednica neudane žene i neoženjenog muškarca koja je trajala dulje vrijeme, a prestala ostaviteljevom smrću, pod uvjetom da su ispunjene pretpostavke koje se traže za valjanost braka. Dakle, definicija izvanbračne zajednice po Zakonu o nasljeđivanju djelomično se razlikuje od definicije u Obiteljskom zakonu s obzirom na pretpostavku trajanja vremena koje se definira kao: "dulje vrijeme", a ne tri godine kao što je to u Obiteljskom zakonu. Uz ono što je isto tj. slobodni

bračni status, zajednica je trebala trajati dulje i prestati ostaviteljevom smrću, a trebale su biti ispunjene pretpostavke za valjanost braka (punoljetnost partnera, sposobnost za rasuđivanje, osobe izvan nedopuštenog krvnog srodstva i osoba slobodnog bračnog stanja – čl. 25. do 28. Obiteljskog zakona).

18. Sve naprijed navedeno, po ocjeni ovoga Suda, bitno je jer na temelju navoda predlagateljice iznijetih u prijedlogu može se zaključiti da je predlagateljica ovaj postupak pokrenula radi ostvarivanja prava na obiteljsku mirovinu iza sada pokojnog Josipa Košutića.

19. Naime, odredbom čl. 22. st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju propisano je da u slučaju smrti osiguranika ili korisnika starosne mirovine, prijevremene starosne mirovine, invalidske mirovine i privremene invalidske mirovine osigurani su članovi njegove obitelji, a st. 3. istog zakonskog članka je propisano da se pod članom obitelji iz st. 1. toč. 1. ovog članka smatra i izvanbračni drug koji je s osiguranikom ili s korisnikom mirovine do njegove smrti živio u zajedničkom kućanstvu najmanje 3 godine.

20. Odredbom čl. 22. st. 3. Zakona o mirovinskom osiguranju propisano je da se status izvanbračne zajednice utvrđuje u izvanparničnom sudskom postupku ali se u istoj ne navodi prema materijalnim odredbama kojega propisa, kao što to na primjer čini Zakon o obveznom zdravstvenom osiguranju koji u pogledu prava na zdravstveno osiguranje supružnika upućuje na propis o obiteljskim odnosima (čl.10. st. 1. t. 1.) ili Opći porezni zakon koji to pak također ne definira (čl. 15. st. 1.).

21. Imajući u vidu naprijed navedeno za napomenuti je da Sud u ovom postupku utvrđuje da li je postojala izvanbračna zajednica u slučaju predlagateljice i Josipa Košutića, a ne to da li je predlagateljica stekla pretpostavke za ostvarenje prava na obiteljsku mirovinu sukladno odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju (čl. 22., 65., 67., 72. i dr.) jer će se te pretpostavke utvrđivati pred Hrvatskim zavodom za mirovinsko osiguranje u postupku u kojem će odluka iz ovog predmeta biti jedna od isprava kojom će se ispunjenje pretpostavki dokazivati kao što ista u tu svrhu može eventualno poslužiti i u nekim drugim postupcima.

22. Dakle, s obzirom na sve navedeno, po ocjeni ovoga Suda, u ovom konkretnom slučaju kada nije precizno propisano odredbe kojega materijalnog zakona primijeniti (npr. kao što bi to u ostavinskom postupku bila primjena Zakona o nasljeđivanju) primjenjuju se odredbe Obiteljskog zakona.

23. Prema tome, u smislu naprijed citiranih odredbi članka 11. Obiteljskog zakona u slučaju predlagateljice utvrđeno je da je izvanbračna zajednica predlagateljice i Josipa Košutića trajala u neprekidnom period dužem od tri godine (10 godina) te da za to vrijeme nijedan od njih nije bio u braku sa drugom osobom radi čega su u njihovom slučaju, po ocjeni ovoga Suda, bile kumulativno ispunjene sve pretpostavke propisane odredbama članka 11. st. 1. Obiteljskog zakona radi čega je Sud prijedlog smatrao osnovanim i odlučio kao u izreci ovog rješenja.

U Bjelovaru, 13. travnja 2026. godine.

S U D A C :

Ivan Poljak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u 3 primjerka u roku od 15 dana od dana primitka ovoga rješenja.

Dostaviti:

- Pun. predlagateljice Nenadu Dianiću
- I. protustranci Željku Košutiću
- II. protustranci Nikoli Košutiću

Broj zapisa: **9-30886-bf1c3**

Kontrolni broj: **056ac-ea089-7cd68**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.